

صحیفة الزهراء علیه السلام

[327] سید در فلاح السائل باسندش از حمویه از ابی الحسین، از ابی خلیفه، از محمد بن کثیر، از شعبه، از حکم، از ابن ابی لیلی، از کعب بن عجرة، و نیز این دعا را از تاریخ نیشابور در سرگذشت رجاء بن عبد الرحیم نقل می کند، و از آن دو در بحار 85: 329 آمده است. صدوق در هدایه: 33 این دعا را آورده، و از آن در بحار 85: 330 آمده است. می گویم: در کتب بسیار استحباب این دعا ذکر شده، از این قبیل است: مجمع البیان 8: 358 و 362، محاسن: 36، احتجاج: 274، قرب الاسناد: 8، امالی صدوق: 345، ثواب الاعمال: 148، فلاح السائل: 165، تفسیر عیاشی 1: 68، سرائر: 473، مصباح المتهجد: 512. می گویم: مشهور آنستکه تسبیح حضرت زهرا (علیها السلام) در دوجا مستحب است: بعد از نمازها، و هنگام خواب. روایات در کیفیت تسبیح آن حضرت در اینکه تحمید بر تسبیح مقدم است یا بالعکس مختلف می باشد، و علماء شیعه و اهل سنت با اتفاقشان در استحباب آن نیز اقوال گوناگونی دارند، بعضی از اهل سنت بر آنند که این تسبیح نود و نه عدد می باشد و ابتداء تسبیح سپس تحمید و تکبیر می باشد، و گروهی بر این عقیده اند که صد عدد است با همین ترتیب و یک تکبیر اضافی. علماء شیعه اتفاق دارند که صد عدد بوده و ابتداء آن تکبیرات است، بخاطر صراحت صحیفة ابن سنان از امام صادق (علیه السلام) در ابتداء به آن نمودن، و اختلاف در آنستکه تحمید مقدم بر تسبیح است یا بعکس، و مشهور که عمل علماء بر آنست، تقدیم تحمید بر تسبیح است.
